

Evangelí del diumenge de la setmana IV de durant l'any (B): a la sinagoga de Cafarnaüm

Evangelí i comentari del diumenge de la setmana IV de durant l'any. “Una doctrina nova ensenyada amb autoritat!”. El Senyor acompanyava la predicació amb la força del seu exemple i la potestat d'expulsar dimonis. Com als apòstols, també a nosaltres ens crida Crist a

anunciar amb coherència
l'evangelí que allibera tothom.

Evangelí (Mc 1, 21-28)

Després van arribar a Cafarnaüm. El dissabte, Jesús entrà a la sinagoga i ensenyava. La gent estava admirada de la seva doctrina, perquè els ensenyava amb autoritat i no com ho feien els mestres de la Llei.

En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne, que es posà a cridar:

—Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? ¿Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: el Sant de Déu!

Però Jesús el va increpar dient:

—Calla i surt d'aquest home!

Lavors l'esperit maligne el sacsejà violentament, llançà un gran xiscle i

en va sortir. Tots quedaren tan sorpresos que es preguntaven entre ells:

—Què és tot això? Una doctrina nova ensenyada amb autoritat! Fins i tot dona ordres als esperits malignes i l'obeeixen!

I la seva anomenada s'estengué ràpidament per tota la regió de Galilea.

.....

Comentari

Segons la tradició cristiana, Marc va ser el deixeble que va posar per escrit els records de Pere sobre la vida de Jesús. A l'Evangelí d'avui comença el relat d'una jornada sencera del Senyor. Aquell dia va poder quedar especialment gravat a la memòria de Pere, perquè va

transcórrer al voltant de la seva pròpia llar.

Segons les troballes arqueològiques realitzades a la zona, la sinagoga de Cafarnaüm quedaria força a prop del lloc on s'emplaça un antiquíssim culte cristià a l'antiga casa de Pere. És fàcil imaginar l'emoció de l'apòstol per acollir al seu propi estatge el Mestre, donant-li recer, aliment i descans.

Com tots els habitants pietosos del lloc, dissabte al matí el Senyor va arribar juntament amb els seus deixebles a la concorreguda sinagoga. Aviat va començar a ensenyar als presents, que escoltaven admirats la predicació del natzarè. No era com la que solien escoltar els fariseus. Aquell home parlava amb molta autoritat, de manera nova i sorprenent.

Els oients de Jesús es fixarien molt en el seu aspecte, els seus gestos, la seva

manera de reaccionar espontàniament davant dels mateixos successos que ells vivien. I aquesta manera de predicar amb la mateixa presència i actitud, la veien després reflectida als seus discursos.

Aquest fet va cridar sempre l'atenció de sant Josepmaria. En buscar una biografia sintètica de la vida de Jesús, va trobar, entre d'altres, la que es refereix a l'exemple que donava Jesús amb la seva actuació, atorgant autoritat a la seva predicació: “Coepit facere et docere —començà Jesús a fer i després a ensenyar: tu i jo hem de donar el testimoni de l'exemple, perquè no podem dur una doble vida: no podem ensenyar allò que no practiquem. Amb altres paraules, hem d'ensenyar allò que, si més no, lluitem per practicar”.

Per això, com explicava sant Gregori el Gran, “la manera d'ensenyar alguna cosa amb autoritat és

practicar-ho abans d'ensenyar-ho, ja que l'ensenyament perd tota garantia quan la consciència contradiu les paraules". En canvi, *fra exemple* és sempre el millor predicador.

Al costat de la coherència de vida, Jesús acompanyava la predicació amb una potestat que deixava admirats els seus contemporanis: la d'expulsar esperits immunds.

Aquests dimonis es dirigien a Ell amb desvergonyiment i cert coneixement de la seva identitat i missió, sobre les quals, revelaven als presents algunes coses sense pudor i abans d'hora. Però alhora, mostraven un temor obediència davant les ordres de Jesús.

Després els apòstols serien enviats a predicar i a expulsar dimonis en nom de Jesús. Els cristians també estem cridats a col·laborar amb el Mestre en la tasca de l'evangelització, dissipant l'acció dels enemics de les ànimes. Ho farem anunciant

precisament l'evangeli amb
coherència de vida.

El Papa Francesc explicava aquesta
crida apostòlica així: “L'Evangelí és
paraula de vida: no oprimeix les
persones, al contrari, allibera els qui
són esclaus de molts esperits
malignes d'aquest món: l'esperit de la
vanitat, l'aferrament els diners,
l'orgull, la sensualitat... L'Evangelí
canvia el cor, canvia la vida,
transforma les inclinacions al mal en
propòsits de bé. L'Evangelí és capaç
de canviar les persones. Per tant, és
tasca dels cristians difondre arreu la
força redemptora, convertint-se en
missioners i heralds de la Paraula de
Déu”.

Pablo Erdozáin // Puhimec -
Getty Images Pro

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
diumenge-de-la-setmana-iv-de-durant-
lany-a-la-sinagoga-de-cafarnaum/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-diumenge-de-la-setmana-iv-de-durant-lany-a-la-sinagoga-de-cafarnaum/)
(27/04/2025)